

**Міністерство освіти і науки України
Харківський національний педагогічний університет імені Г.С. Сковороди
Факультет психології і соціології
Кафедра соціальної педагогіки**

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ СОЦІАЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

**МАТЕРІАЛИ
Всеукраїнської науково-практичної конференції
молодих науковців**

Харків, 2016

виявлених у дітей 1–4 класів: з порушенням органів зору – 62%, зі сколіозами – 26%, з порушенням постави – 67%.

Аналіз наукової літератури з проблеми формування здорового способу життя у молодших школярів показав, що її досліджували О. Безпалько, І. Зверева, Н. Зимівець, А. Макаренко, В. Сухомлинський та інші. Аналіз робіт вищезазначених науковців показав, що здоровий спосіб життя визначають як: спосіб життєдіяльності людини, який вона усвідомлено обирає й відповідально відтворює в повсякденному житті з метою збереження та зміцнення здоров'я.

Як зазначає Р. Овчарова, найголовніші функції соціального педагога: прогностична, консультативна, профілактична, координаційно-посередницька. Враховуючи вищезазначене, напрямками роботи соціального педагога з формування здорового способу життя молодших школярів є: діагностичний, профілактичний, інформаційний.

На основі узагальнення ідей вищезазначених науковців, нами розроблено технологію роботи соціального педагога з формування здорового способу життя молодших школярів у ЗНЗ, яка буде сприяти активізації всіх напрямів роботи соціального педагога в школі та підвищенню рівня відповідальності молодших школярів за власне здоров'я. Проведене експериментальне дослідження засвідчило, що найбільш ефективними засобами в роботі соціального педагога є ігри «Сірий кіт», «Струмочок», «Гречка» та інші. Перспективним напрямом подальших досліджень є розробка методичного забезпечення роботи соціального педагога з батьками та педагогами молодших школярів зі зміцнення здоров'я їхніх дітей.

Пахомова Н.В.

ЗАСТОСУВАННЯ СПОРТИВНИХ ЗАСОБІВ У СОЦІАЛЬНОМУ ВИХОВАННІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ЯК УМОВА ФОРМУВАННЯ ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ

Фізична і соціальна активність є важливим елементом нормальної життєдіяльності дитини. Ми повинні піклуватися про фізичний, соціальний, розумовий і психічний розвиток дитини. Адже у такому молодому, яскравому шкільному віці так важливо бути здоровою, соціально-активною особистістю, яка успішно буде функціонувати в умовах суспільства.

Саме становлення людини в суспільстві шляхом засвоєння нею загальних, спеціальних знань, принципів, набуття певного соціального досвіду є соціальним вихованням. Науковці соціально-педагогічної галузі визначають соціальне виховання, як процес соціалізації, який здійснюється в певних організаціях, що допомагають розвиватися людині, її здібностям та можливостям.

Процес становлення активної соціалізації особистість набуває у загальноосвітніх навчальних закладах, де вона засвоює певні норми, цінності та набуває соціального досвіду. За допомогою методів тестування, анкетування ми

визначили рівень соціальної активності. Він виявився низьким, навіть у молодших школярів. Для підвищення рівня соціальної активності у молодших школярів, нами було проаналізовано соціально-педагогічні методики з обраної проблеми. Найбільш ефективною виявилася соціально-педагогічна методика з використанням спортивних засобів як умови формування здорового способу життя у молодших школярів.

Отже, можемо зробити висновок, що завданням соціального педагога є використання відповідних спортивних засобів для підвищення та розвитку соціальної активності молодших школярів, формування у них уявлень про здоровий спосіб життя та правильне харчування.

Письменко Б.О.

ФОРМУВАННЯ ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ У ПІДЛІТКІВ З СІМЕЙ «ГРУПИ РИЗИКУ» ЗАСОБАМИ ТЕЛЕБАЧЕННЯ

У наш час екранні мистецтва створюють постійно діюче інформаційне середовище, яке формує ціннісні орієнтації підлітків, а також впливає на їхній спосіб життя. Останнім часом телебачення розраховане на усереднені смаки споживачів і, нажаль, у сучасному телебаченні усе частіше ми зустрічаємося з проявами вульгарності, відсутності смаку, цинізму. Майже зникли пізнавальні передачі, все менш актуальним стає показ передач на тему профілактики шкідливих звичок та формування здорового способу життя.

Аналіз науково-методичної літератури з проблеми формування здорового способу життя підлітків показав, що дослідженими є такі її аспекти: теоретико-методологічні засади формування здорового способу життя (Н. Пихтіна, А. Капська, М. Лемак); філософські основи формування здорового способу життя (С. Лапаєнко, Л. Міщик, Л. Сущенко); психолого-педагогічні аспекти формування здорового способу життя дітей і молоді (Т. Бойченко, Г. Голобородько, Л. Міщик, Ю. Похолінчук, Н. Стельмах, В. Кікоть, Н. Зобенько та ін.).

На основі узагальнення ідей вищезазначених авторів, нами розроблено комплекс засобів, що дозволяє за допомогою використання телебачення здійснювати соціально-педагогічну валеологічну діяльність з підлітками з сімей «групи ризику». Відібрані спеціальні фільми, соціальні ролики та телепередачі, які можуть використовувати соціальні педагоги, психологи та класні керівники загальноосвітніх закладів з метою формування здорового способу життя у підлітків з сімей «групи ризику».

Перспективним напрямом подальших досліджень є розробка засобів для роботи з батьками підлітків, створення власної телепродукції на тему формування здорового способу життя підлітків.